

Nie poganiaj mnie, bo tracę oddech

Maanam

Świat pełen jest tajemnic
I ciepłych miękkich brązów,
Świat lśniący jest od klamek
I taki rozedrgany.

Świat pełen jest zapachów,
Pajęczych lepkich śladów,
Świat w złocie i w koronkach,
I rozedrganych w dzwoneczkach

Nie poganiaj mnie, bo tracę oddech,
Nie poganiaj mnie, bo gubię rytm,
Nie poganiaj mnie, bo tracę oddech,
Nie poganiaj mnie, bo gubię rytm.

Mam swoje drogi kręte,
Mam krecie korytarze,
Wiem, kiedy o mnie myślisz,
Wiem, kiedy o mnie marzysz,

Lecz dziś mnie nie poganiaj,
Bo świat jest cały w brązach,
Świat w złocie i w koronkach,
I rozedrganych w dzwoneczkach.

Nie poganiaj mnie, bo tracę oddech,
Nie poganiaj mnie, bo gubię rytm,
Nie poganiaj mnie, bo tracę oddech,
Nie poganiaj mnie, bo gubię rytm,

Nie poganiaj mnie, bo tracę oddech,
Nie poganiaj mnie, bo gubię rytm,
Nie poganiaj mnie, bo tracę oddech,
Nie poganiaj mnie, bo gubię rytm...